

Het atelier
van...

→ Jouw atelier staat op een speciale plek. Mensen hebben - letterlijk - een inkijkje in jouw atelier. Maakt dat onderdeel uit van jouw drang naar nieuwsgierigheid?

'Mijn atelier is in een voormalige brandweerkazerne aan de Nieuwe Achtergracht in het centrum van Amsterdam gevestigd. Aan de straatkant heb ik een deel van de hoge boogvormige ramen van de toegangspoorten als etalage ingericht, waarin ik een opstelling van enkele werken laat zien. Voorbijgangers kunnen door deze ramen ook gedeeltelijk de ontwikkeling van mijn werk volgen. Het werk ziet er vaak verleidelijk en soms zelfs sensueel uit. Sommige passanten zijn nieuwsgierig en komen dan even binnen. Zij kunnen het werk dan zintuiglijk ervaren en er ontstaan leuke gesprekken. Het is essentieel voor mijn werk dat het gezien wordt en dat het bij de toeschouwer een verlangen oproept om het aan te raken en te voelen. En ja, ik ben dan nieuwsgierig of het ook daadwerkelijk bij mensen dit verlangen oproept. Soms

organiseer ik hier exposities met collega-kunstenaars onder de naam: Studio NA 64. Maar mijn nieuwsgierigheid is vooral de bron van mijn manier van werken waarbij ik graag onbekende zijwegen neem en op bijzondere plekken en in vreemde situaties terecht kom.'

→ Houd je ook rekening met de opstelling van je werken, hoe je werkt en wat je waar neerzet? Zien we echt hoe je dagelijks werkt in je atelier?

'Vaak is het een gigantische chaos van allerlei materialen en gereedschap, her en der verspreid. Dit wisselt af met de behoefte om op te ruimen, te ordenen en afstand te nemen. Ik moet me dan bezinnen en reflecteren, of gewoon een beetje zitten staren naar wat er tot stand is gekomen. Ik zet mijn werk dan vaak in een opstelling in relatie tot andere werken. Soms haal ik ouder werk uit de opslag. In een nieuwe opstelling krijgt

Duiven

het een andere betekenis en ontstaan er vanzelf weer nieuwe ideeën. Voordat ik na een werkdag naar huis ga, maak ik altijd even foto's en kijk thuis weer anders naar wat er in mijn atelier is gebeurd.'

→ We zien verschillende texturen op jouw werken. Heeft deze huid zoals je het noemt een speciale betekenis?

'De texturen op mijn werken zijn een gevolg van verschillende werkprocessen. Het procesmatige is een wezenlijk en betekenisvol onderdeel van mijn werk. Door mijn omgang met sculpturale waarden als tactiliteit, massa en volume voel ik me vaak eerder beeldhouwer dan textielkunstenaar. Iedere werkwijze brengt zijn eigen specifieke huid met zijn eigen specifieke karakteristieke eigenschappen teweeg. Vaak werk ik aan meerdere objecten/ installaties tegelijkertijd, waarbij verschillende werkwijzen elkaar afwisselen.'

→ Wat is de rode draad in jouw werken? Wat houdt jou bezig?

'Al mijn werken staan in verband met elkaar. Het ene volgt uit het andere, of is een reactie op een vorig werk. Het is een voortdurend proces, waarbij steeds de relatie tussen de menselijke gestalte, of de menselijke maat, en het landschappelijke een verbindend thema is. Ik ben in mijn werk steeds op zoek naar het natuurlijke in het artificiële, of andersom. Een zoektocht door een innerlijk landschap van associaties en persoonlijke emoties, van herinneringen aan de landschappen van mijn reizen in verre streken, of aan het landschap uit mijn jeugd.'

XXXXX

www.femmieduiven.nl